

mangler virkelige Oplysninger paa dette Punkt, maatte denne Klage rettes imod det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, fordi han ikke er fremkommet med nyere Oplysninger end dem, der findes i Beretningen fra Ministeriet i 1871. Med Hensyn til det ærede Medlem maa jeg særlig gjøre opmærksom paa, hvad der forøvrigt laa i den første Del af mit Fordrag, at det foreliggende Forslag aldeles ikke gaar ud paa nogen Beskyttelse imod Besterhavet, i det Mindste er der ikke tænkt derpaa fra Ingeniørens og Amtsraadets Side; men derimod ud paa et Sernbaneanlæg med dertil sig knyttende Broforbindelse, altsaa en Maade til bekvemmere at kunne komme over Sundet, end ved Benyttelsen af en Dampfærge. At Dæmnings-spørgsmaalet nu er kommet frem, skyldes ærede Medlemmer her i Thinget, og navnlig det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, men vi, der have haaret Sernbanesagen og Broplanen frem, have ingen Andel deri. Forøvrigt maa jeg lige overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds gjøre opmærksom paa, at om det er hele Amtsraadet i Thisted Amt eller Flertallet i Amtsraadet, vedrører ikke denne Sag. Det ærede Medlem vil vistnok, naar der tales om det danske Folkething, aldeles ikke finde sig i, at der bliver gjort Indsigelser støttede paa, at det kun er Flertallet, der har vedtaget den og den Lov; nei, saa er det naturligvis Folkethinget, der har vedtaget Loven, og det er rigtigt, det er ogsaa Folkethinget; thi Mindretallet maa finde sig i, at det er bleven overstemt, og det Samme gjælder affurat med Hensyn til Thisted Amtsraad, forsaavidt der overhovedet har været et Mindretal i Thisted Amtsraad, der har modsat sig denne Sag. Altsaa maa det ærede Medlem tilgive mig; men jeg fastholder virkelig, at naar Amtsraadet, som er den lovlige kommunale Repræsentation for Thisted Amt, foretager sig at gjøre Noget indenfor Grændserne af sin Myndighed, saa gjør det Saadant paa Amtets Vegne, og saa repræsenterer det Beboerne i Amtet.

Indenrigsministeren (Lobjensen): Derfor jeg ikke havde set det ærede Medlem være tilstede under hele denne Sags Forhandling, saa vilde jeg virkelig have været fristet til at tro, at der havde været meget betydelige Fraværelser, hvor han ikke havde haft Leilighed til at høre, hvad der blev sagt; thi det vilde ellers ikke med nogen Rimelighed have kunnet falde det ærede Medlem ind at ville bebrejde mig nogenstomhelst Misforstaaelse med Hensyn til denne Sags Stilling lige over for Amtsraadet. Jeg har først og sidst saavel i dette som i det foregaaende Møde vedblivende fastholdt og gjentagende udtalt, at Sagens Stilling mellem Regjeringen og Amtsraadet udelukkende er baseret paa en fast Bro, og at det er mig, som har viller holde Spørgsmaalet aabent, indtil den nu af Regjeringen nedsatte Kommission

havde faaet Leilighed til at gjøre en Udtalelse om denne Sag. Hvis denne Udtalelse da imod Forventning kom til at gaa ud paa, at man kunde tage Dæmningsagen paany under Overveielse, at det var Noget, man burde reflektere paa, da maatte Sagen for dette Punkts Bedkommende igjen komme til at foreligge for Folkethinget, paa Grund af de Bevillinger, som dertil maatte knytte sig. Jeg beder altsaa det ærede Medlem være opmærksom paa, hvad jeg ikke tør antage, at noget andet Medlem i Thinget kan have været uopmærksom for, da jeg har sagt det over 10 Gange, at Basis for Forhandlingerne mellem Amtsraadet og Regjeringen er en fast Bro. Dette er altsaa Noget, hvorom det ærede Medlem ikke behøver at give Thinget nogen Oplysning, og mindst behøvede han lige over for mig at udtale, at der forelaa nogen Misforstaaelse, og det ærede Medlem behøvede saa meget mindre at gjøre det, som Amtsraadet, efter at Sagen er kommen frem, for mig igjen har fundet Anledning til at udtale: vi bede fastholdt, — hvad jeg nu har gjentaget for 11te eller 12te Gang — at Talen kun er om en fast Bro, saaledes, at der ikke længere kan være en Misforstaaelse tilstede; deri haaber jeg, at det ærede Medlem vil være enig. Det ærede Medlem optraadte dernæst som „vi“. Jeg indrømmer, at hvis det var en pluralis majestatis, var der al god Grund for det ærede Medlem til at benytte sig af denne Form; men senere gif det op for mig, at det var paa samtlige Thyboeres Vegne, at det ærede Medlem fandt sig kaldet til at optræde. Det var det ærede Medlem, der forrige Aar havde fremsat en Forespørgsel her, og den kunde jeg ikke være ubekjendt med, thi dette vigtige Skridt vedrørte det Departement, der da naadigst var mig betrot. Naar det ærede Medlem nu vil tro, at den sydlige og vestlige Del, som det ærede Medlem repræsenterer, og som ligger i alt Fald i Nærheden af Oddefund og saaledes, at Sernbanen ikke kan faae den Betydning for denne Egn som for den nordligere Del af Thy, er tilfreds med, at Staten vil bygge en Sernbane og sørge for en Dampfærgeforbindelse, saa er dette yderst naturligt. Disse Folk maatte være høist mærkværdig staaende, hvis de ikke i fuldeste Maade vare tilfredse med, naar Staten for sin Regning gjorde Alt, hvad de Herrer, der bo saa nær ved Oddefund, og saa vestlig henimod Besterhavet, at Banen aldrig kan komme til at passere deres Terræin, vilde forlange. Men jeg beder bemærket, at naar det ærede Medlem vil tale om „vi“, kan han først og fremmest ikke tale paa Amtsraadets Vegne. Amtsraadet vil ikke sige; naar dette ikke kommer i Stand, kaste vi Ansøget fra os, saa have vi gjort alt Muligt, og saa ere vi fri for enhver Skyld. Amtsraadet, som har talt i denne Sag og lagt Pengene paa Bordet, ere de „vi“, som jeg taler om; Thisted Kommune, som er i højeste Grad interesseret i at skulle kjøre 9 Mil